

Men på andre områder må man konstatere, at markedssituationen er sådan, at det er meget vanskeligt for forbrugerne at sætte deres ønsker igennem. Tag for eksempel bare mælkeområdet. Der har vi de facto i dag et stort monopol i Danmark, som styrer markedet og forhindrer, at nye producenter kommer ind. Det har dermed også ansvaret for den nye produktudvikling, hvad der kommer, og hvad der ikke kommer, det styrer prisrelationerne, det har kontrol med forhandlerne, og dermed styrer det i virkeligheden hele markedet. Her er der ikke mange valgmuligheder for forbrugerne og dermed heller ikke mulighed for, at de kan sætte deres ønsker igennem ved at vælge et andet produkt, for der er stort set ikke andet på hylderne.

På andre områder kunne man lave tilsvarende analyser og konstatere, at gennemsigtigheden, konkurrencen og antallet af udbydere er for lille, og de er for få og for små, til at forbrugerne har en reel indflydelse. Og derfor er der brug for systematisk at gå ind med nogle forskningsundersøgelser og spørge: Hvor er der nogle bestemte områder, hvor forbrugerne har brug for nogle nye initiativer for at kunne sætte deres ønsker igennem og realisere en større grad af valgfrihed?

Jeg synes, det er lidt overraskende og lidt interessant, at de mere liberalistiske partier i den grad negligerer sådan noget. Vi mangler faktisk nogle ordentlige liberalister i det her Folketing. Det er skægt nok, at det er os på venstrefløj, der gang på gang skal sørge for, at markedet også kan fungere under rimelige vilkår, samtidig med vi også har andre politiske ønsker. Vi har ikke engang nogen ordentlige liberalister, der i det mindste kunne sørge for dét; det er egentlig ynkeligt.

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for det imødekomende svar; det er jeg glad for. De betragtninger, som ministeren gjorde gældende, er jeg meget langt hen ad vejen enig i. Der er dog nogle enkelte ting, jeg godt lige ville bede ministeren om at uddybe, nemlig de mange initiativer, som allerede er i gang. Det er muligt, at der er en del initiativer i gang rundt omkring, men jeg må sige, at set fra vores stol er det lidt svært at få øje på dem.

Vi synes faktisk, at når vi snakker om den samfundsvidenskabelige forskning, er der ret få og små initiativer i gang, og derfor er vi ret optagede af, at det er nogle nye ting, der bliver sat på skinner, sådan som ministeren også lagde op til via tanken om et seminar sammen med

bl.a. Forbrugerrådet og andre interesserede parter. Var det muligt for ministeren på nuværende tidspunkt at uddybe sine tanker om det pågældende seminar: Hvornår bliver det afholdt, hvad er tankerne om, hvad det skal munde ud i osv.? Men jeg er som sagt grundlæggende glad for ministerens svar og takker for det.

Det samme må jeg sige til hr. Kim Nøhr Skibsted fra Socialdemokratiet, som gjorde sig mange positive overvejelser om vores forslag. Dem er jeg glad for, blot undrede jeg mig en lille smule over konklusionen. Efter at det stort set havde været rosende bemærkninger hele vejen igennem og hr. Skibsted konkluderede, at Socialdemokratiet fuldt ud kunne tilslutte sig intentionerne, kom den endelige konklusion: at man ikke kunne stemme for forslaget. Hvorfor er det i virkeligheden helt udelukket? Det kunne være meget interessant at høre det for en gangs skyld.

Jeg har allerede under de korte bemærkninger haft en diskussion med hr. Urup, og jeg må sige, at jeg ikke blev meget mere klar over, hvad det egentlig er, Venstre mener. Jeg forstod godt den første indvending, at det var for snævert for fødevarerområdet, og dér medgiver jeg, at det kan være forslagets formulering, der leder i den retning, men det har ikke været intentionen. Det er ment bredt på hele forbrugerområdet inklusive fødevarer og en lang række andre ting.

Så siger hr. Urup, at det ikke bliver dybtgående nok. Jamen vi er meget interesserede i at gøre det mere dybtgående og samarbejder gerne med Venstre, hvis det er det, man vil.

Endelig siger hr. Urup, at det ikke er hensigtsmæssigt, at det bliver samlet et sted, og at det skulle spredes ud. Dér er vi reelt uenige. Jeg mener faktisk, at skal der ske noget, skal vi have et samlet sted, et center, som kan tage nogle initiativer, og som har et klart formål, der går ud på at lave noget samfundsvidenskabelig forbrugerforskning med det klare mål at stille forbrugeren stærkere på markedet og kvalificere den politiske beslutningsproces.

Jeg synes, at det var svært at fange essensen i fru Grethe Rostbølls indlæg. Der var nogle overvejelser om, at man også skulle tage fat på forbrugeradfærd osv., som jeg er helt enig i, men jeg har meget svært ved at fange, hvad konklusionen og den konservative melding egentlig var.

Den gennemgående tone hos fru Rostbøll var, at SF greb en eller anden trend med at beskæftige sig med forbrugerspørgsmål. Jamen hvorfor gør Det Konservative Folkeparti ikke det?